

ДѢЛО

Выходить во Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы (крѣмъ рускихъ святъ) о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ „Библиотекѣ найнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушѣ кожного 15-го и послѣдняго дня кожного мѣсяца.

Редакція „Администрація“ подъ Ч. 44 уллицы Галицка.

Ручописъ звертаются лишь на попередне застереженне. Оголошеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣг. однимъ строчкою печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 30 кр. а. в.

Рекламціи неопечатаній вѣльній бѣг. порта.

Предплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Администрация „Дѣла“. У Відни Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukas, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевской Старина“ въ Киевѣ, почтовой уряды и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерибасовская ул., д. Рада 9.

Предплату на „Дѣло“ для Австрій: для Россіи:

на цѣлый рокъ . . . 12 ар.	на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.
на пѣть року . . . 6 ар.	на пѣть року . . . 6 рубл.
на чверть року . . . 3 ар.	на чверть року . . . 3 рубл.

съ дод. „Библиотекѣ“: съ дод. „Библиотекѣ“:

на цѣлый рокъ . . . 16 ар.	на цѣлый рокъ . . . 16 рубл.
на пѣть року . . . 8 ар.	на пѣть року . . . 8 рубл.
на чверть року . . . 4 ар.	на чверть року . . . 4 рубл.

на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ:

на цѣлый рокъ . ар. 5-	на цѣлый рокъ . 5 рубл.
на пѣть року . ар. 2-50	на пѣть року . 2-50 р.

Для Австрій, окрѣмъ Россіи:

на цѣлый рокъ . . . 15 ар.
на пѣть року . . . 7-50 ар.
на чверть року . . . 3-75 ар.

съ дод. „Библиотекѣ“: на самѣ додатокъ:

на цѣлый рокъ . 19 ар.	на цѣлый рокъ . 6 ар.
------------------------	-----------------------

Послѣднее число коштуе 12 кр. а. в.

Отъ головы рыбу чути.

Сколько развѣ у насъ якій Выдѣль повѣтвовый поступитъ собѣ — оказавши словами и. Волянського — „детономично“, чи то розкладучи таженко загорований грѣшь мешканцѣвъ повѣта на непотрѣбнѣй якѣсь вытребеньки, чи то заперечаючи рускимъ громадамъ права уживати руского языка, — мы откликаемось до Выдѣлу краевого и зываемъ его, щобъ бѣг. вглянувъ въ господарку Выдѣльовъ повѣтвовыхъ и уоунувъ яхко, бо грѣшь повѣтвовый — то кровь и потѣ хлѣбороба та рукодѣльника нашого, а рускій языкъ на Русю має право заповуене конституціою и маниотерскими розпоряджеванями. Откликаемось до Выдѣлу краевого — а бѣг. такій краснѣй примѣръ дае въ себе, що Господи!

Пригляньмося впередъ, якій примѣръ дае Выдѣль краевый пѣдвластнѣмъ своимъ органамъ въ краю дотично розумноя и дѣломъ господарки грошемъ публичнымъ.

Помнивши вже то, що Выдѣль краевый фондами публичными неразъ запомагае такихъ людей въ краю, котрі за свои заслуги, — бѣднѣй не краевому, але спеціально польско-„народовому“ дѣлу, я. пр. въ повстаняхъ польскихъ, — могутъ мати и найсправедливѣйшу претенсію до Поляковъ, именно же до польской шляхты, въ котрой интересъ велико повстаня, — але вѣкъ не могутъ мати претенсію до окарбу краевого, на котрый складаются зарѣвно и Русины, — а Русинѣвъ повстаня польскі нічо не обходили и не обходятъ, — помнявши вже, кажемо, туо неправильность, бо она бодай о стѣлько мае звязъ съ краемъ, що запомагаи въ фондѣвъ публичныхъ заолуженій для польско-„народового“ справы люди жиють въ краю, — мы мусимо бути вынѣ сѣбѣмакы ще дивоглядѣйшою неправильности въ господаркѣ Выдѣлу краевого. Ого, якъ доносятъ вѣб польскій газеты, Выдѣль краевый удався до репрезентациі мѣста Липока съ предложеньемъ, що бѣг. (нашъ Выдѣль краевый) готовъ ѣй дати потрѣбнѣй фонды на реставрацію памятника кн. Іосифа Понятовского. Коли-жъ бы репрезентациа мѣста Липока отмовила посередничати въ томѣ дѣлѣ, то Выдѣль краевый у-вѣдѣ непосредно въ зносинѣ съ архитекторомъ, котрый займею реставрацію памятника.

Тутъ вже по просту недоумѣваемо: яку

звязъ має памятникъ кн. Іосифа Понятовского надъ Ельстерою подъ Липокомъ съ Галичиною? Кн. Іосифъ Понятовскій, не переченимъ, для Поляковъ має свои заслуги за pp. 1792, 1794, 1809 и 1812 въ исторіи Польщѣ, — але що то все обходить Русинѣвъ? Та жъ уже скорше до Французѣвъ анѣжъ Русинѣвъ Галичины Поляки мали бы якуо претенсію въ дѣлѣ реставраціи памятника кн. Іосифа Понятовского, бо бѣг. бувъ французомакъ маршаломъ, заименованымъ пѣдчасъ бою пѣдъ Липокомъ Наполеономъ I. Памятникъ той не знаходится въ нашѣмъ краю, а коли-бъ галицкому Выдѣлю краевому прійшла охота по памятнику Кн. Іосифа Понятовского реставрувати другій памятникъ Поляковъ по чужихъ земляхъ, — то куда мы зайдемо? Въ краю нужда, нарѣдъ ажъ отогне пѣдъ тягаромъ податковѣвъ, повени и огнѣ руйнуютъ край, а Выдѣль краевый Галичины не має нишого дѣла, якъ заиматию реставрацію памятника кн. Іосифа Понятовского въ Нѣмеччинѣ?

Противъ самого реставрованя памятника кн. Понятовского надъ Ельстерою мы нічого мати не можемо, — не мѣшаемъ въ приватній справѣ народности польской, бо не хочемо, щобъ они въ нашъ приватній рускій дѣла мѣшалися, — але жъ така рѣчь належить до приватныхъ людей, до патрїотѣвъ польскихъ, яко одиницѣ, а не до власти краю, на половину руского! Отъ передъ двома роками хилалася до руины могила Тараса Шевченка на горѣ пѣдъ Каневомакъ, — „Дѣло“ о томѣ широко писало, а чи въ Выдѣлѣ краевомъ прійшло кому бодай на думку, щобъ Выдѣль краевый заняся реставраціою той могилы? Зовѣмъ нѣ! Зъ отки-жъ теперъ наразъ галицкій Выдѣль краевый такъ дуже звязъ собѣ до серця памятникъ кн. Понятовского?! Очевидно, тутъ иде о манифестацію польско-политичну. Галицкій Выдѣль краевый має оупротивъ заграничѣ представитѣль въ свѣтлѣ якогосъ „польского ряд у“, — бо жъ коли для интервату Эмартых-вотанцѣвъ у Львовѣ — що року плынуть тысячѣ отъ приватныхъ „оріек“ львовскихъ та краковскихъ, отъ „дамъ зъ Великопольщѣ“, отъ князѣвъ та графѣвъ, — то чому-жъ не отало бѣ ихъ и на реставрацію памятника кн. Іосифа Понятовского?!

Колѣ-жъ зновъ поглянути на трактованѣе Выдѣломъ краевымъ языка руского, я-

зыка половины мешканцѣвъ краю, — то бачимо, що Выдѣль краевый будъ зовѣмъ игноруе рускій языкъ — въ своихъ урядовыхъ оповѣщеняхъ, — будъ калѣчить его польскимъ алфавитомъ — въ зносинахъ съ сторонами. Выходитъ, що половина мешканцѣвъ краю не має можности розумѣти урядовыхъ оповѣщень автономичной власти краевой, опубликованыхъ лише въ польскомъ языкѣ!

Що-жъ оттакъ дивуватися, коли пѣдвластнѣй Выдѣлю краевому Радѣ и Выдѣлѣ повѣтвовѣ поступаютъ собѣ такъ дуже „детономично“!

Политика касты.

Часъ бы вже, щобъ нашѣ селяне провидѣли развѣ, якѣхъ то заступникѣвъ выбираютъ они собѣ до Союму и Радѣ державной, и що-бы добре розважили, вакимъ отдадутъ голосъ на того, кому хотѣть повѣрити свою справу чи то въ Соймѣ чи въ Радѣ державной. Коли оттакъ въ наслѣдокъ влои волѣ або нерозваги выйде яка устава, не кажемо вже въ некористъ але просто на шкоду селянства, тогда вже за пѣдно жалуватися. Какжемо выравнои „злой волѣ“, бо и не можна иначе назвати поступованя тыхъ селянскихъ послѣвъ въ Галичинѣ, що належать до польского „kol a“, на застѣданю тогожъ „кола“ дня 11 с. м.

Справа, надъ якою „коло“ радило, була дуже важна, бо дотыкала забезпеченя робѣтничковъ на случай калѣцтва. Возходило о то, чи законъ сей повиненъ мати такоже значенне и для робѣтничковъ, занятыхъ при господарствѣ рѣльномѣ, чи нѣ. Ну, вѣстна рѣчь, що при великомъ господарствѣ рѣльномѣ, де уживаеся машинѣ, могутъ робѣтники такъ само пѣдпадати калѣцтву, якъ и въ фабрикахъ, — а у насъ въ Галичинѣ може ще больше, якъ денебудъ инде. Колько-жъ то развѣ чуемо, що сему або тому робѣтничкови въ дворѣ оторвала молотѣльнѣя руку, або машина до кошени отрубала пальцѣ, и то дуже часто не черезъ власну вину робѣтника. Хто-жъ ту въ першѣмъ рядѣ повиненъ опѣкуватися такимъ робѣтничкомъ, якъ не той, кому робѣтничкъ отдавалъ свою роботу, черезъ котру ставея калѣкою? Такъ наказувала-бы очевидно сама совесть человекѣ. Инакше однакожъ думали тѣ послѣ, въ котрыхъ многѣ въ ласки селянѣ по-

васѣдали въ польскомъ „колѣ“. Они були того пересвѣдчѣны, що сѣльскимъ робѣтничкомъ, що окалѣчѣвъ при работѣ въ полѣ, не повиненъ вже нѣхто займатися; его не треба забезпечити на случай калѣцтва, бо то могло-бы ще выпастѣ въ некористъ тыхъ-же самыхъ послѣвпавѣвъ, котрыхъ таки селяне выслали до Радѣ державной, щобъ они тамъ боронили ихъ интересѣвъ. Красно, нема що кавати, боронили ихъ селянскі послѣ въ польскомъ „колѣ“, коли жадали, щобъ селянѣ выключити зъ сего закона! Лишь болѣшостою одного голосу упала тая поправка до закона, котру „коло“ польске хотѣло предложити Радѣ державной. Чиста кастова политика!

„N. fr. Presse“ дуже дивуеся, що за такою поправкою голосували селянскі послѣ въ Галичинѣ. Чому тутъ дивуватися? Каста завсѣгда пыльнуе своего интересу. Дивисъ теперъ, рускій люде, якъ заступаютъ твои интересы въ Радѣ державной твои послѣ, котрымъ ты повѣривъ свою долю! На будуще не вѣрь, и не выбирай того, хто съ розмысломъ дѣлае на твою шкоду, а свою кастову користъ!

ДОПИСИ.

Стрый, 10 л. мая.

(Похороны.) Сегодня вложили мы въ студену могилу нашу, въ повнѣмъ роцѣвѣтѣ автономичного жита стоячу Радѣ мѣску. Покѣйница — перомъ ѣй земля! — зачислялася своего часу до найбогатшихъ посѣдательскѣхъ земскихъ, бо получила у вѣнѣ 2 великѣ, невадженей села, просторѣ льсы и землѣ, и до 50.000 ар. готѣвою кашталу. Та въ протягу кольканадцати лѣтъ протрѣндала въ товариствѣ громадкы людей, що накинудили ѣй за добрыхъ прѣятельствъ, болѣшу половину сего майна, та такъ попугала свои справы, що за непоплатеній податки наложено секвестеръ на декотрѣ жерела доходѣвъ, а бѣдомашна черезъ послѣднѣй лѣта жила изъ ласки нажившюи при нѣй добре клѣки пропаваторской. Хочъ зросла на рускѣй землѣ, — то научена черезъ своихъ заупникѣвъ, була найболѣшшимъ ворогомъ Русинѣвъ и не повалажала имѣ вглядати въ свои справы. Дня 17 цѣвтня была она свѣдомѣ страшнои катастрофы, котра ѣвъ причины еи недѣлаго гавдѣвства тысячѣвъ людей привела на нужду. Тогда то угорѣла и еи палата а съ нею и архивъ фамилійный, мѣстачій въ собѣ дуже цѣкавіи акты. Вправдѣ можна було ар-

Яковъ Головацкій и Пантал. Кулѣшь.

Въ 41-бѣмъ числѣ „Слова“ зъ сего року напечатавъ Як. Головацкій писмо Кулѣша, писане до него въ Варшавѣ передъ 20-ма роками. Въ писмѣ томѣ зываеся Кулѣшь Галичанъ:

- 1) не дѣлитися на партіи;
- 2) не входить въ нѣякіи политичнѣй справки съ Поляками;
- 3) не удалятися зъ Галичины на службу въ Царство Польске, въ такий часъ, де въ Галичинѣ кождый рускій языкъ має свою цѣну.

Дальше повѣдае Кулѣшь, що коли Поляки выдаютъ въ Галичинѣ газеты „кулѣшьовско“, бѣг. видя это зная въ неприятельскихъ рукахъ, первый на него ударитъ и отречеся отъ своего правосланиа. Манифестацію свою обѣщане написати иближѣше, бо теперъ службовѣй занятя не лашають ему на стѣлько свободного часу, щобъ якъ-слѣдъ обдумати цѣлу справу.

Въ якѣй цѣли и. Головацкій публикуе теперъ лѣсть Кулѣша, намъ не зовѣмъ ясно. Бѣг. той лѣсть вже передъ тымъ два разы печаталъ, именно въ „Словѣ“ въ року 1867 и, того жъ року, въ львовскомъ „Волянѣ“. Тогда Кулѣшь навѣтъ написавъ обѣщану свою манифестацію, однакожъ не въ томѣ дуѣхъ, якъ хотѣлъ Головацкій, а протавно. Напечатаны въ 9 числѣ „Правды“ въ року 1867 „Отвертій листъ“ Кулѣша и его жъ „Писмо до редактора С.-Петербургскихъ Вѣдомостей“ (въ числахъ 250 и 251 той газеты) выказали ясно, якъ на долинѣ, що Головацкій предтавилъ Кулѣшеву справу галицкій фальшиво, а его (Кулѣшеву) писмо толкуе зовѣмъ тенден-

ційно, не въ томѣ дуѣхъ, якъ Кулѣшь самъ думавъ. Кулѣшь съ всею рѣшимоюю протестуе противъ пободуваня ему тенденцій, якѣхъ бѣг. ніколи не мавъ и якѣй лишь партійна вузкоглядѣбѣ Головацкого могла въ его лѣстѣ дочитатися. Все то повиненъ-бы и. Головацкій свати якъ найдокладѣйше, бо-жъ бѣг. вылякавъ цѣлый довгий сбѣръ, якій зъ-разу почавоа бувъ въ галицкихъ газетахъ, а потому переѣхавъ въ Россію до газетъ „Москва“ (Акоакова), „Московскія Вѣдомости“ (Каткова) и „С.-Петербургскія Вѣдомости“. И. Головацкій уходить въ Россію за историка, а що-жъ судити теперъ будутъ о историкѣ, котрый, подаючи якѣсь фактъ историчный (писмо Кулѣша), замовчуе автентичнѣй положеня до того факту и пободуае приватнои писму вже по третій разъ тенденцій, якѣхъ авторъ писма ніколи въ житю не мавъ?!

Цѣла справа такъ предтавляеся.

Рѣкъ передъ отирѣтьемъ этнографичной выставки въ Москвѣ, оголосивъ и. Богданъ Дѣднѣйскій манифестъ въ „Словѣ“, въ котрымъ вѣя свѣтла мнувшѣбѣ Малой Русы названа одною великою помылкою историчною. Були колѣсо свѣтлѣ, самоотѣбнѣй князѣ въ Галичинѣ — але то помылка; були побѣйше свѣтлѣ часомъ Козаччинѣмъ — и се помылка; були въ новѣйшихъ часахъ патрїоты и писателѣ Малорускѣй въ Галичинѣ — зновъ помылка. Намъ треба статъ теперь иншими, узнати едѣбѣ Русю отъ Карпатъ ажъ по-за Камчатку, а се навѣтъ не такъ тяжка рѣчь, бо — якъ казавъ Дѣднѣйскій — кождый Малоросъ за малу годанку въ станѣ научитися велико-руского языка.

Манифестъ въ „Словѣ“, здеаея, оголосеннѣй бувъ за инициативою Россіи, бо рѣвночасно почалася на велику окаяну вербунки на службу въ Россію: священники ишли въ Хомищину, профессоры и оуланты до росойскыхъ гимназій, а для галицкой молодежи утворило росойское правительство стипендіи при университетѣхъ въ Петербургѣ, Москвѣ и Липоку. Головна львовска агенція вербункова находилася у редактора „Слова“, и. Дѣднѣйского, и у и. Головацкого. Одно лишь грязло и. Головацкого — наша молодѣжь! И зовѣмъ олушно. И. Головацкій бувъ профессоромъ руского языка и литературы на львовскомъ университетѣ, — одна зъ найкраснѣйшихъ нагодъ, щобъ тѣсно злучити профессора съ своими учениками. Рѣвночасно съ Головацкимъ выкладавъ на университетѣ польскій языкъ и литературу проф. Ант. Малецкій, и сей оправдѣ бувъ божищемъ для польской молодежи. Чому-жъ топъ любви и топъ поваги не мавъ нашъ Головацкій? Я бувавъ на выкладахъ и Малецкого и Головацкого, такъ зваю причину. Малецкому для выкладѣвъ назначено наибольшпрѣйшу саялу, яка находится на университетѣ, и вся та саяла и всея прилегающій коридоръ були биткомъ набѣтѣ безчисломъ людей — не лашъ учениками профессора, але и цѣкавыми олухателами зъ-поза университету. Цѣлою годиною напередъ заповняли мы вже саялу, щобъ найти догодѣйше мѣсто для олуханя. Самъ Малецкій, человекѣ надъвышайно вѣдчливый, приходивъ на лекціи хорошо прѣготовленнѣй, оголосивъ слово живе (не отчитувавъ зъ паперѣвъ) и державъ выкладъ звычайно по-за вызначену годину. А Головацкій? Зъ новой литературы, ко-

тра едино способна ентузіазмувати молодѣжь, нѣ дыху нѣ ослуху! — самѣ нуднѣй отчиты про Дуку Жидату, Цамблака, и таке ише. И. Головацкого именовувъ австрійскій рядъ до выкладѣвъ мало-русской литературы и языка, и на такий выклады аложивъ бѣг. службу прѣвою. На око, оупротивъ ряду и университетского сенату, бѣг. майже що року въ овоѣмъ планѣ лекційномъ заповѣдавъ выклады зъ новой литературы, чимъ зъ-разу навѣтъ замановавъ олухателѣвъ до себе, однакожъ вкорѣ показалося, що то обманъ. Заразъ на першѣй годинѣ бѣг. отереотно такъ говоривъ до олухателѣвъ: „Зачѣмъ перейдемъ до новой литературы, подамъ ожатое обозрѣние литературы давнѣйшей“. И зновъ пошли выклады про Дуку Жидату та Цамблака, и трепали ажъ до конца школьного року. Студенты такъ навмыли до тыхъ Жидатѣ та Цамблаковѣ, що самого профессора называли въ бесѣдѣ мѣжъ собою „Цамблакомъ“. Проф. Головацкій приходивъ на выклады неприготовленнѣй, звычайно по упамѣвъ пѣвъ годины, отчитувавъ мало, иозиваючи и все наглядючи годиннѣй, чи може — крыѣй Господи! — не засидѣвся вже по-за годину. По кождѣмъ словѣ видно було, що бѣг. якѣсь утомленнѣй, нѣмъ невмоцаннѣй, або що голову его заняли ишии думки. Не дивнѣя, що молодѣжь не горнулася до такого профессора — и катедра руского языка и литературы на львовскомъ университетѣ була бѣ, якъ тогда гавально болѣше навѣтъ, зовѣмъ знесена, якъ бы не наказъ митрополита, що вѣбъ питомицѣ 4-ого року ехъ отѣ мають посѣщати выклады Головацкого.

Самъ Головацкій чувъ неразъ, якъ неприродно

Герцеговину.) Архиди. Альбрехт вступивши дня 7 о. м. на землю краівъ окупованихъ коло Царина...

(Маневри и подорожъ цесаря до Босны.) Пбсла донесена официалнои "Vudar. Corr." будуть сего року отбуватися дивизійні маневри въ цблй державі.

Заграничній Державы.

Россія. Родина цесаря приђе въ першихъ дняхъ до Петербурга, куды ровномачно приђе такожъ и мн. Гирозъ.

Испанія. Минушого понедѣлка открыто въ Мадридѣ засѣданье кортезовъ. Сагаста отчитавъ именованъ королеви престолю бесѣду, въ которой королева высказуе надѣю, що при помочи жужоты и кортезовъ забезпечать положенье Испаніи.

Греція. Незвычайне положенье Греція мусило довести до кризы кабинету. Король приймавъ дамской Деліаноса а Памхалопулосъ збавить поклонямы до зложена нового кабинету.

Греція. Незвычайне положенье Греція мусило довести до кризы кабинету. Король приймавъ дамской Деліаноса а Памхалопулосъ збавить поклонямы до зложена нового кабинету.

НОВИНКИ.

— Загальні Зборы товариства "Руска Бесѣда" у Львовѣ отбудутся въ пятницу л. 14 л. мая о 7 годній вечеромъ въ комнатахъ товариства (улиця Скарбковна ч. 2, I поверхъ) съ слѣдуючою програмою: I) Справозданье Выдѣлу за минушій рокъ.

— Выдѣл Бродской Филіи общества им. Качковского запрашае воіхъ членовъ и просвѣщенію народному зичливыхъ друговъ на надвычайно Збранье, котре отбудется дня 24 ят. мая 1886 въ Бродлахъ, въ готели Европейскій о год 2-гоій по полудни.

— Членами комисіи екзаменуочнои при испытѣ державній правно-историчній именованій пбсла газетъ: крм. Заблочноій и овиц. лат. и проф. канон. правъ д-ръ Палавода, (оба для права церковного) а проф. д-ръ Александръ Огоновскій и доцентъ права польского д-ръ Освальдъ Вальцеръ для права нѣмецкого.

— Въ Відни пишутъ намъ: Въ церкви св. Варвары у Відни отбывано въ Вел. пятницу о. р. о 7 год. вечеромъ и на утрени Вел. суботы отразній полами и съ удовольствіемъ мусило прийтити, що виконанье послибъ, якъ и во-скресныхъ ибсонъ на Воскресній утрени, що отбулася въ суботу о 7 год. вечеромъ, и на литургіи Воскр. недѣлѣ, було дуже удачею.

новокому, диригентою хору, котрый нещадитъ труду, чтобы свѣтъ хоральный въ церкви св. Варвары поднести. Дятого-жь то на тыхъ трехъ богослуженяхъ бувъ великій здвигъ народу, и многі жалувалися, що за-дла отбою не могли знайти мѣста въ церкви.

— Въ Оесеня пишутъ намъ: Вчера л. 9 л. мая отбулось у насъ аматорское представленье театральное, въ котрого доходъ назначено на тутешныхъ погорѣльцѣвъ (у насъ погорѣли л. 4 л. о. м. 4 господарѣ цблочнои).

— Въ Гимназахъ отбулося дня 6 л. мая торжественне открытые школы ткацкой и заочное ткацкого товариства. Гадку заснована школы порушила оама рада громадока, а тамошне товариство задатково закупило подъ школу дѣмъ и дало крѣмъ того 200 зр. готѣвою.

— На засѣданіи львовской Рады мѣскои, котре отбудется нынѣ, буде на порядку дневномъ мѣжъ иными справа заложена самостойнои егатовои школы съ рускимъ выкладомъ, а такожъ справа заложена третого цвантара на Янѣвскѣмъ.

— На мѣсце гр. Стан. Баденюго, котрый выступивъ зъ гр. Рады школьной, поотановивъ краевый Выдѣлъ предложати цѣсареву до именована д-ра Володимира Забончовского, профессора львовской политехники.

— Рускій друкарскы въ почтовыхъ урядкахъ. Навѣтъ у Львовѣ не пылнують урядники строгого наказу: выдывати на рускій писма рускій друкарскы, чого доказъ маемо у себе въ рукахъ.

— Перемѣна обряду. Папа позволивъ священникови Щепановскому и богословови Ив. Штайндлеви перейти зъ обрду латинского на обрядъ брменскій.

— Архипиископъ львовскій обр. брм. Исаковичъ выѣхавъ до Риму ad visitandum limina Apostolorum въ товариствѣ одного священника.

— Мощѣ сластои Копитара рѣшила краевыкока "Matica Slovenska" перевезти зъ цвантара вѣдньского до Любляни.

— Плавба кораблями на Днѣстръ. Ще въ роцѣ 1882 розпочала п. Словенскій и Назарскій пробы, о околѣко можна-бы по Днѣстрѣ завести паровой корабль.

— Въ Устьчку коло Залѣцкѣмъ будуюся нова мурована церковь за 6.700 зр.

— Войсковій вправы для резервистовъ 9, 15, 24, 30, 41, 55, 58, 80, 89 и 95 полковъ ибхоты и для 30 баталіону (бродского) стрѣльцѣвъ — розпочинаются д. 7 л. червня въ територіальныхъ округахъ кожного полку.

— Вступилъ испытѣ до гимназіи — якъ ошовѣае кр. Рада шк., — можна окладати або д. 15 и 16 лянца, або 1 и 2 вересня въ роцѣ, пбсла того, якъ кому догѣдѣйше.

— Университетъ краевскій чловивъ въ другѣмъ семестрѣ школьнѣмъ р. 1884/5 воіхъ студентѣвъ на 4 факультетахъ разомъ съ фармацевтами 871, межи котрыми було 89 чужостороныхъ; въ первѣмъ же семестрѣ було воіхъ 940 студентѣвъ.

воіхъ, 373 правникѣвъ, 333 медикѣвъ, а филооо-фовъ 108; межи тыми послѣдними було 36 фармацевтовъ. Львовскій университетъ мае звичайно въ зимѣмъ семестрѣ 1.000 студентѣвъ.

— Эмигранты зъ Прусс. Пбсла урядовыхъ выказѣвъ приѣхало до Кракова по день 6 л. мая 547 роданѣвъ зъ 1.532 особѣвъ выгнанныхъ зъ Познаньщаны.

— На памятникъ для бл. п. Павла Ясиничного, зложили П. Т. Калужняцкій Теофілъ 2 зр.; Братманъ Іоанъ 2 зр.; Чайковскій Юліанъ 2 зр.; Ласковичъ Николай 2 зр.; Гладиловичъ Даміанъ 2 зр.; Пашкевичъ Емиліанъ 5 зр.; Ивановскій Сивридонъ 10 зр.; Яцѣвъ Іосифъ 10 зр.; Ивановскій Николай 5 зр.; Зб Львова черезъ Даміана Гладиловича 7 зр.; Деканатъ мкрмянскій черезъ о. дек. коростеньского 10 зр. 99 кр.; Деканатъ жуковскій черезъ дек. о. Теоф. Турчановича 18 зр. 10 кр.; Березнякскій Антоній 2 зр.; Паславскій Платонъ 2 зр.; Кмітъ Поліевкѣтъ 1 зр.; Калужняцкій Володимаръ 1 зр.; Павлюкъ Захаръ 2 зр.; Лавровскій зъ Комарна 1 зр.; Яоничскій Володимиръ 50 зр.; Волощакъ Антоній 3 зр.; крм. Миронъ Подольскій 40 зр.; Гмириць Іларіонъ 1 зр., — разомъ 188 зр. 09 кр. — Выдатки. За мѣсце на грѣбъ 22 зр. 13 кр.; вымурованье фундаментѣвъ 32 зр.; плита камѣйна подъ памятникъ 25 зр.; камѣнь до výroбу памятникъ 63 зр. 87 кр.; работа каменярска 50 зр.; плита металена съ надписю и позолоченемъ 17 зр., — разомъ 210 зр. Недоборъ 21 зр. 91 кр. покрыла позбавша вдовца по бл. п. Яоничскѣмъ. — Самборъ 9 мая 1886 — П. Лашкевичъ.

— Жидѣвскіе вѣстѣе. До Немпрова приѣхавъ на вѣсѣлье своего внука олавный "чудотворецъ", белскій рабанъ. Коло поѣзду рабана ѣхали коній бандеріи въ водкахъ униформѣхъ оередъ голоныхъ окляковъ товыи жидѣвской.

— Влюбленній презентъ. П. Гордыньскій, префектъ (воітъ) шляхотскои громады въ Гордыни, пов. самборского, 40-лѣтній, жонатый, батько шестеро дѣтѣвъ, — влюбился въ 18-лѣтній прехорошій (якъ кажутъ знатоки) жидѣвскій оданачѣ арендаря зъ сѣднѣго села Калинова и угѣкъ съ нею до Америкы.

— Холера появилась мѣжъ моряками въ Солуни.

— Дрѣбній вѣсти. Окружній оудъ въ Коломыи оголошуе на день 25 л. червня о. р. лицитацію на добра Рожновъ, пов. святянского за 180.000 зр. — Село Томашовѣвъ, пов. калуского, перейшло на лицитацію на власнѣсть Тов. кредитового земского у Львовѣ за 19.700 зр. — Зъ концерту, даного на стрѣльбныхъ погорѣльцѣвъ въ Городку (л. 9 о. м.) влмынуло 80 зр. чистого доходу.

— 20 урядникѣвъ почтовыхъ касъ шдничныхъ зрѣбовъ у Відни отрѣбъ; воіхъ увольнено отъ службы. — Іосифъ Смерчанскій, гром. писарь зъ Печернои коло Залѣцкѣмъ, вертаючи до дому пльній, утонувъ въ рѣчцѣ. — Свѣтъ "Нар. Дому" ототунивъ бесплатно оаию для концерту на доходъ погорѣльцѣвъ Лиоька. — Зъ доходѣвъ 24 он державнои лотеріи назначивъ цѣсарь для львовского шпиталю сестеръ милосердія 10.000 зр. — Громадѣ Голынниа, въ пов. рудецкѣмъ, дарувавъ цѣсарь на украшенье церкви 100 зр. — Выдѣлъ краевый выславъ инженера Гуотава Райтта до Лиоька, щобъ зарядивъ пльнѣ отбудованя мѣста. — Въ Стрыку выдобули зъ-пѣдъ звалыщъ мощѣ Вольфа Штайна, тамошного купця, котрый згорѣвъ въ огни.

— Продажѣ тютюну въ Галичинѣ. Въ 1886 р. продано 67,970,314 штукъ краевыхъ цигаръ, 86,950 загранячныхъ, 86,950 папирѣовъ, 468,724 кггр. табаки, 2,838,694 кггр. тютюну и 666,250 оциальныхъ цигаръ. Загальній доходъ бувъ 8,380,555 зр., меншій суаротивъ 1884 року о 189,718 зр.

Вѣсти зъ Аепархіи Львовской.

Вицедеканомъ львовского город. деканата именованій о. Адольфъ Василевскій, парохъ при церкви св. Петра и Павла у Львовѣ.

Каноничну институцію на Янчинѣ, дек. наравского, одержавъ о. Як. Селезѣнка.

Введеній оо.: Як. Красноопера яко сотрудиникъ при парохіи св. Петра и Павла у Львовѣ; Андр. Грыбъ яко кап. въ Олхѣвцѣ, дек. перегинского; Володим. Борносевичъ яко завѣд. въ Голооку.

Увольненній о. Алеко. Называюко отъ душпаиотырова въ Голооку.

Дотацию для приватного отруд. въ Коома-

чи при хорѣмъ пароху о. Львѣ Струтынскѣмъ вызначило намѣстничство въ сумѣ 210 зр. рѣчно.

О. Павло Подковичъ, священникъ бывшои холмокои епархіи, одержавъ рѣшенье на свое прошенье, що буде принятый въ число клира львовской аепархіи и одержитъ умѣщенье въ душпаиотрѣвъ, коли доповнать услова и уплатитъ таксу до фонда вдовъ и сирѣтъ по священникахъ.

Намѣстничство вызначило п. Панталеймону Дубинѣ кошты подорожя и перенесена до Станиславова въ сумѣ 130 зр., и поручило ему, чтобы представился Преосв. еп. Юліанови до обнятия посылы канцелярства при станиславовокѣй конквоторіи съ тою самою платнею, яку дѣбававъ яко урядникъ XI. кляою при канцеляріи львовской митроп. конквоторіи.

ПОСМЕРТНІЙ ВѢСТИ.

† О. Николай Гоминковъ, редакторъ "Нарпата", почет. крылошанячъ и т. д., упокоився въ Унгварѣ, въ 53 роцѣ житя. Вічна ему память!

† Михаилъ Трушевъ, свѣтъникъ двору при найвышѣмъ трибуналѣ у Відни, передъ тымъ президентъ окружного оуду въ Перемышля, померъ у Відни л. 3 л. мая о. р. въ 60 р. житя.

Господарство, торговля и промышленъ.

— Станѣ озимини и торгъ збѣжмъ. До теперъ у насъ шпеняца озима тримается добре; декуда жалуются що по рѣдка. Жито вышло вже зъ змы рѣдке а весняна посуха и поолѣдного тыжня знимъ пара певно не причинило, щобъ оно поправилось.

— Выставы сельнаского товару. Якъ звѣотно, мнпистерство рѣзняцтва выдѣе що року поважній сумы до диспозиціи галицкого Тов. Господарского на поднесенье хову товару въ Галичинѣ.

— Жидѣвскіе вѣстѣе. До Немпрова приѣхавъ на вѣсѣлье своего внука олавный "чудотворецъ", белскій рабанъ. Коло поѣзду рабана ѣхали коній бандеріи въ водкахъ униформѣхъ оередъ голоныхъ окляковъ товыи жидѣвской.

— Влюбленній презентъ. П. Гордыньскій, префектъ (воітъ) шляхотскои громады въ Гордыни, пов. самборского, 40-лѣтній, жонатый, батько шестеро дѣтѣвъ, — влюбился въ 18-лѣтній прехорошій (якъ кажутъ знатоки) жидѣвскій оданачѣ арендаря зъ сѣднѣго села Калинова и угѣкъ съ нею до Америкы.

— Продажѣ тютюну въ Галичинѣ. Въ 1886 р. продано 67,970,314 штукъ краевыхъ цигаръ, 86,950 загранячныхъ, 86,950 папирѣовъ, 468,724 кггр. табаки, 2,838,694 кггр. тютюну и 666,250 оциальныхъ цигаръ. Загальній доходъ бувъ 8,380,555 зр., меншій суаротивъ 1884 року о 189,718 зр.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Д-ръ И. Б. въ Стрыю. Залпачено до 30 червня; зарекляжуйте хибуючій Важъ числа, а вышлемо.

Съ симъ числомъ розсылаеся Предплатникамъ "Библиотекы найзн. повѣстей" 20 и 21 аркушъ повѣсти Додета "Набобъ".

Надбслане.

Звертаємо увагу на оголошенню Л. Чинського в Ярославі о его знаменитомъ „Медвнику гігієничномъ“...

Курсъ львівскій в днѣ 12 я. мая 1886.

Table with exchange rates for various goods and currencies, including gold, silver, and bank notes.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

поручає 1563 150-7

Зъльє Зебургера яко певне средство на катаръ, кашель и хрипку. Цѣна одной пачки 20 кр. За оваковныи и посылку почтою числятся 10 кр.

Ц. и. ген. Дирекція австр. земельницъ державныхъ.

Выпись зъ розкладу вѣзды, важный отъ 1 жовтня 1885.

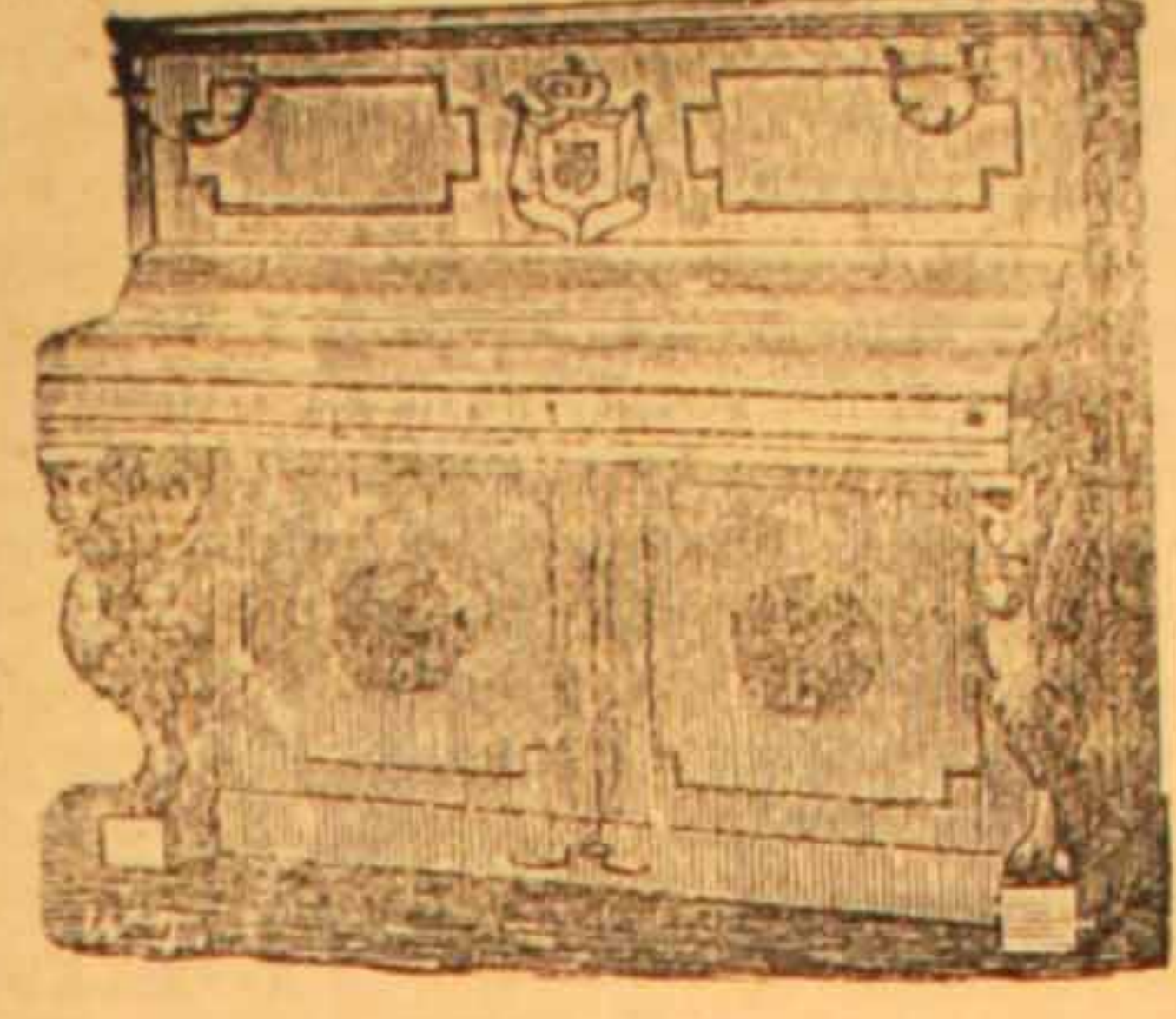
Приходить до Львова: По вѣзды особовой: Зъ Стрыя, Станиславова, Гусатына, Дрогобича, Борыслава, Хирова и Звардоня: о год. 4 ми. 35 по полудни.

Матеріи на одѣжъ

лишь зъ тревалой овечей вольны для мужщины среднего роста. 3.10 метра за ар. 4-96 кр. зъ доброй вольны овеч.

Заложенный Joh. Stikarofsky, — 1866. —

Взоры франко. Карты взорщевъ для павѣвъ крапивою нефранковано. Высылки за посылкою платю надъ 10 ар. франко.

ОПОВѢЩЕНЬЕ. Понеже знаю, що Высокоповажаный отъ уряджуютъ при церквахъ хоры, прото и...

Медицинскій мыла MAX FANTA Einhorn - Apotheke PRAG.

Фанты мыло ихтиолове, противъ червоности лица, носа бургундского (Rosacea Aene), свербячихъ лишавъ; цѣна 75 кр. — Фанты неополитанске мыло (мыло ртугеве) противъ сындису и пасожитовъ 1/4 штуки 25 кр., 1 штука 90 кр.

Кобзарь Т. Шевченка томъ I, опрaвленый въ полотно и зъ вызолоченымъ заголовкомъ, съ портретомъ и короткою життисею поэта.

Для крамницъ! Формуляръ для книгъ крамничныхъ а именно: Книга товарова, касова и контова.

Гарантія конкуренціи меблѣвъ. Найретельнѣйше и найдешевше жерело покуу, высылка меблѣвъ до вѣхъ частей свѣта гуртомъ и въ дробиной продажи.

5 килевъ БОЧОВКИ ВИНА. Торговля Гегеляйско-токайскихъ винъ К. Ф. ПОПОВИЧА 1545 (15-54) ВЪ ТЕРНОПОЛИ

КОНТОРА ВЫМѢНЫ ц. к. уприв. газниц. Акцій. Банку Гипотечного купе и продає всѣ эффекты и монеты подѣ найприступнѣйшими условіями.

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“ Формуляръ для книгъ крамничныхъ. 1) Книга кассова, одна либра 40 кр.

До Пана Л. Чинського, фабриканта медвниковъ и сухариковъ, выходяця „медвника гігієничного“ въ Ярославѣ. Партию гігієничныхъ медвниковъ выробу Вашои фабрики я одержавъ; и пробовавъ сей медвникъ въ шпитали раненыхъ жовнѣрѣвъ сербскихъ, которыхъ въ мѣсяцъ шпитали мавъ и якъ разъ 425, а всѣ тяжко раненіи.

„ДЫМЪ“, повѣсть Ив. Тургенева. Цѣна 1 ар. 50 кр., съ пересылкою 1 ар. 70 кр.

Привану загально навлучшу Масу до запусканя подлогъ поручаютъ Гибнеръ и Ганке у Львовѣ. 1644 56-0

Оповѣщення. Въ цѣли обсаженія началниковъ при „Народной Торговлѣ“ розписує сивъ комитетъ...

VIERTHUNDERT T. Brockhaus' Conversations-Lexikon. Mit Abbildungen und Karten.

- 1. Запорожцѣ, описаніи ч. я. Левинского. 2. Сонни мары молдавской описаніи В. Барановского.